

**Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, 15 januari
2020**

afdeling Gent

Kamer G29

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak

15 januari 2020

Naam van de beklaagde(n)

R. R.

Systeemnummer parket

17AG1210

Dossiernummer

19G000261

Notitienummer parket

GE/G/69/02/onderz/1991

Inzake van:

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

V. M.

geboren te (...) (Slovakije) op (...)
van Slowaakse nationaliteit
woonstkeuze doende bij PAYOKÉ VZW, te (...)

burgerlijke partij, bijgestaan door meester K. D., advocaat te 9000 Gent, (...)

BEKLAAGDE(N)

R. R., RRN (...)

geboren te (...) (Tsjechië) op (...)
van Belgische nationaliteit
wonende te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester M. S., advocaat te 9040 Sint- Amandsberg, (...).

TENLASTELEGGING(EN)

Gelet op de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 28 januari 2019, waarbij beklagde werd verwezen naar de correctionele rechtbank voor wat betreft de hierna vermelde misdrijven:

Verdacht van: te Gent

A geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 3 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat,

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één

namelijk: V. M., **in de periode van 1 januari 2016 tot en met 20 november 2016**

- Inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot Invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
- strafbaar gesteld door artikel 181, § 1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De

geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

BIJ SAMENHANG MET TENLASTELEGGING A (artikel 155 van het Gerechtelijk Wetboek):

B mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten

ten aanzien van V. M., geboren te (...) (Slowakije), op (...), het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

in de periode van 23 juli 2015 tot en met 20 november 2016

- inbreuk op de artikelen 433quinquies, § 1, 3° en 433septies, 2° en 6° van het Strafwetboek.
- strafbaar met een opsluiting van 10 ja.3r tot 15 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro. De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn (art. 433quinquies, § 4 Sw.)

Overwegende dat het feit omschreven onder deze tenlastelegging strafbaar is met criminele straffen ingevolge de artikelen 433quinquies, § 1, 3° en 433septies, 2° en 6° van het Strafwetboek.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De beklaagde werd door de raadkamer naar deze rechtbank verwezen bij beschikking van 28 januari 2019.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld S. K., om de beklaagde en de burgerlijke partij bij te staan voor de vertaling van het gezegde van het Nederlands in het Slovaaks en omgekeerd, en die de door de wet bepaalde eed heeft afgelegd.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 16 oktober 2019.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 18 december 2019.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 18 december 2019:

- de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ**, V. M., geboren te (...) (Slowakije) op (...), woonstkeuze doende bij PAYOKÉ VZW, te (...), in zijn eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester K. D., advocaat te 9000 Gent, (...), die hem ter terechtzitting bijstaat;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door A. V., substituut-arbeidsauditeur;
- de beklaagde, RVBAR R. R., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester M. S., advocaat te 9040 Sint- Amandsberg, (...).

3. De rechtbank verbetert de dagvaarding zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Vooraf

De rechtbank gaat niet in op het verzoek tot heropening van de debatten. De rechtbank stelt immers vast dat het strafdossier volledig is en acht zich voldoende ingelicht omtrent de feiten die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen waarover de beklaagde overigens, zowel persoonlijk als bij monde van zijn raadsman, alle middelen van verdediging ten volle heeft kunnen uiteenzetten op de terechtzitting.

De door de beklaagde tijdens het beraad neergelegde stukken worden dan ook uit de besluitvorming van deze rechtbank geweerd. Het verzoek door de beklaagde geformuleerd tot heropening van de debatten is derhalve ontvankelijk doch wordt afgewezen als ongegrond.

Feiten

5. In een onderzoeksverslag van de sociale inspectie d.d. 16.02.2017 wordt het volgende uiteengezet:

"V. M. werd op 22 november 2016 door een ouder koppel uit Gent al bedelend aangetroffen aan de Lidl te Sint Amandsberg. Zij brachten betrokkene in contact met Payoke, het opvangcentrum voor slachtoffers mensenhandel, waar hij op 13/12/2016 een

aanmeldingsgesprek had. (Bijlage 1)

Onze dienst werd gecontacteerd door Payoke met de vraag of wij eventueel een onderzoek mensenhandel - economische uitbuiting konden opstarten. Op 16/12/2016 bood V. M. zich samen met de vrouw van het dat hem had opgevangen aan op ons kantoor om een verklaring af te leggen in verband met het feit dat hij het slachtoffer werd van economische uitbuiting door R. R.. (Bijlage 2)

V. M. verklaarde met bijstand van een beëdigde tolk Slowaaks - Nederlands dat hij op vraag van R. R. naar België kwam om te werken. Het werk bestond uit het plooiën en bedelen van reclamefolders. V. M. zou ingeschreven worden in de firma van R. R.. R. R. regelde alle papieren voor V. M. met de firma in (...).

Uit deze verklaring blijkt uit de volgende feiten dat er ernstige aanwijzingen zijn voor mensenhandel - economische uitbuiting lastens R. R..

- R. R. nam de Slowaakse identiteitskaart van V. M. af, vroeg voor hem een E kaart aan, maar hield die zelf bij zich.

- V. M. diende met R. R. mee te gaan naar de Belgische distributiemaatschappij te (...) om papieren te tekenen, opgesteld in het Nederlands. Betrokkene wist niet wat er juist op stond.

- Hij diende op zondag te werken van 5 à 6 u 's morgens tot 17 à 18 u, op maandag van 6 à 7 u tot 15 u; op dinsdag van 6 à 7 u tot 15 u; op woensdag van 6 à 7 u tot 15 à 16 u. Op zaterdagnamiddag diende hij folders te plooiën tot 21 à 22 u in een onverwarmde garage.

In juli kreeg hij 20 € voor zijn werk. In augustus iets meer dan 100 €, in september ongeveer 300 €, in oktober 500 €. In november en december kreeg hij niets.

In januari 2016 nam R. R. V. M. mee naar de bank B. om een rekening te openen. V. M. kende zelf het rekeningnummer niet omdat R. R. het bankkaartje bij hield. Hij diende zijn pincode aan R. R. te geven.

- Van januari 2016 tot en met mei 2016 kreeg hij telkens 100 € cash betaald van R. R., in juni 2016 kreeg hij niets, in juli 100 €, augustus 30 €, in september, oktober en november 2016 kreeg hij niets.

- Tot de zomer van 2016 mocht hij in het huis van R. R. slapen tot op het ogenblik dat hij ziek was en daardoor een tapijt vervuilde. Toen diende hij te slapen in de garagebox in de (...). V. M. kocht toen een matras voor 35 € en vond een deken bij het grof vuil. Hij diende de matras gewoon op de grond te leggen. Na een tijdje was de matras rot en sliep hij op een houten plank boven op houten paletten. Betrokkene had zeker een maand op deze manier geslapen.

R. R. bracht af en toe iets om te eten, als er iets over was van hen. Als R. R. niets bracht had V. M. bijna niets om te eten.

- Hij kon water halen in plastic flessen bij een Slowaaks gezin dat woont in de (...) te (...).

Om naar het toilet te gaan gebruikte hij een plastic fles en voor zijn groot toilet gebruikte hij een plastic zak die hij dan in een vuilbak gooide. Vanaf de 2de helft van september mocht hij opnieuw in het huls van R. R. slapen.

- Soms sloeg R. R. hem zonder specifieke aanleiding in het gezicht en ook R. R.'s echtgenote en oudste zoon hebben hem fysiek aangevallen.

Op 19/11/2016 waren ze eerst aan het werk in Assenede, daarna in Maldegem en vanaf 15 u in Waarschoot. Toen werd V. M. opnieuw ziek en had diarree. Hij kon niet naar de dokter gaan omdat hij geen geld had om de dokter te betalen. R. R. had hem toen in de garage opgesloten en de sleutel meegenomen. Hij diende verder de folders te plooien. Rond middernacht was V. M. erin geslaagd om naar buiten te geraken. Hij was weggelopen zodat R. R. hem niet zou vinden. Tot op het ogenblik dat hij aan de Lidl gevonden werd door het koppel dat hem opving, had hij in Gent rondgedoold en op straat geslapen.

De man en vrouw die hem vonden hadden hem naar een organisatie "D.F." gebracht, waar hij gratis kon douchen en zijn kleren laten wassen. Hij kreeg er ook iets om te eten.

Blijkbaar was R. R. van een andere Slowaak, M. die zich ook kwam wassen in D. F., te weten gekomen dat V. M. naar de Fontein ging. Op maandag, 28/11/2016 had R. R. hem daar opgewacht. Hij gaf hem zijn Slowaakse identiteitskaart terug samen met papieren van Partena om betalingen te doen. Onder druk van R. R. was V. M. met naar de gemeente geweest aan de Zuid blok B, om zijn E kaart af te geven. Daarna ging R. R. met hem naar een bureau van Eurolines. Hij kocht een ticket en zei dat V. M. terug naar Slowakije moest gaan.

Het Gentse koppel dat V. M. in contact bracht met Payoke was bereid om hun ervaring met V. M. en R. R. op papier te zetten, doch met het uitdrukkelijk verzoek om hun identiteit nooit mee te delen om evidente veiligheidsredenen. Voor deze reden werden hun email gegevens onleesbaar gemaakt. (Bijlage 3)

In de verklaring van V. M. is er eveneens sprake van B. P.. Deze persoon werd door mezelf op 30/6/2015 aan het werk aangetroffen bij de bedeling van de streekkrant samen met R. R. en diens echtgenote R. J.. Naar aanleiding van deze controle werd pro-justitia opgesteld met ref. (...). (Bijlage 4)

Ik nam contact op met de Belgische distributiemaatschappij om de volgende documenten op te vragen:

- Aannemingsovereenkomst met R. R.
- Aannemingsovereenkomst met B. P.
- Aannemingsovereenkomst met V. M.
- Al de facturen van V. M.

- Al de facturen van B. P.

- Al de facturen van R. R.

Op 31/1/2017 had ik een onderhoud met L. O. van de Belgische Distributiemaatschappij. De volgende documenten werden mij overhandigd. (Bijlage 5)

- Aannemingsovereenkomst tussen R. R. en de NV Distributiedienst (403.522.770) ingaande op 15/6/2015. (Bijlage 6)

- Aannemingsovereenkomst tussen B. P. en de NV Distributiedienst (403.522.770) ingaande op 3/8/2015. (Bijlage 7)

- Aannemingsovereenkomst tussen V. M. en de NV Distributiedienst (403.522.770) ingaande op 10/8/2015. (Bijlage 8)

- Aannemingsovereenkomst tussen R. R. en de NV BDD (650.688.965) Ingaande op 6/6/2016. (Bijlage 9)

- Aannemingsovereenkomst tussen V. M. en de NV BDD (650.688.965) Ingaande op 6/6/2016. (Bijlage 10)

- Startersgids voor de distributeurs. (Bijlage 11)

- Overzicht sectoren op naam van R. R.. (Bijlage 12)

- Overzicht sectoren op naam van B. P.. (Bijlage 13)

- Overzicht sectoren op naam van V. M.. (Bijlage 14)

Opzegbrief van BDD d.d. 11/1/2017 gericht aan V. M.. (Bijlage 15)

Overzicht betalingen aan R. R., B. P. en V. M. (Bijlage 16)

Ik merkte op dat het rekeningnummer vermeld op de aannemingsovereenkomsten van B. P. d.d. 3/8/2015 en V. M. d.d. 10/8/2015 hetzelfde is, namelijk (...). Pas vanaf de nieuwe aannemingsovereenkomst van V. M. d.d. 6/6/2016 werd het rekeningnummer van V. M. gewijzigd naar (...). We kunnen ons dus wel de vraag stellen op wiens naam de rekeningnummers eigenlijk staan en wie hierop een volmacht heeft.

In afwachting van de volgende onderzoeksdaden stuur ik u hierbij reeds dit eerste onderzoeksverslag: Het lokaliseren van de garage in (...) waar V. M. diende te werken en slapen.

Afnemen van een verklaring van de bewoners van het huis in (...) te (...), waar V. M. water haalde in de periode dat hij sliep in de garage. Verhoor van R. R.."

6. In zijn verklaring van 16.12.2016 verklaarde V. M. het volgende:

"Ik bied mij hier vandaag aan op uw kantoor om een verklaring af te leggen over mijn tewerkstelling en het feit dat ik economisch werd uitgebuit door mijn baas, R. R..

R. R. contacteerde P. S. om mee te delen dat hij iemand zocht om in België bij hem te komen werken. Ik was zelf naar Kosice gegaan om werk te zoeken. Aan een supermarkt hangen gewoonlijk advertenties met werkaanbiedingen. P. S. kwam daar aan en sprak me aan. Hij zei dat hij misschien werk wist voor mij in België.

R. R. belde naar P. S. en die gaf de telefoon door aan mij. R. R. legde me uit dat het werk bestond uit het plooiën en bedelen van folders. Hij legde uit dat hij me zou inschrijven in de firma die hij heeft. Ik zou voor R. R. werken. Hij legde ook uit wanneer ik zou moeten werken en hoeveel ik zou verdienen. Dit was in het begin 500 € en nadien zou ik 200 € bij krijgen, ik was akkoord om naar België te komen omdat ik in Slowakije ook gewoon op straat leefde. Mijn moeder was overleden en mijn vader is opgenomen in een Instelling. Ik heb nog 5 oudere broer, maar kon bij hen ook niet terecht.

R. R. maakte 100 € over naar P. S. via W. U. om een ticket te kopen voor mij. Ik kwam op 25/7/2015 met de bus naar België. Ik kwam aan, aan de Dampoort. Ik moest daar wachten op R. R. die mij een uur later kwam ophalen. We zijn dan naar R. R. zijn huis gegaan. In de (...) te (...). Ik kon daar verblijven. Ik kreeg daar een kamer voor mij alleen. Ik kon gebruik maken van het toilet, maar om te douchen moest ik telkens toelating vragen. Er was afgesproken dat ik niets moest betalen voor mijn verblijf en eten. Ik diende alleen te betalen voor mijn mutualiteit. Ik diende R. R. de 100 € van mijn ticket terug te betalen. Hij kocht ook kledij voor mij die ik ook diende terug te betalen. Dit was in het totaal tussen de 300 en 500 €.

Ik weet niet wat de firma van (...) aan R. R. betaalt voor het werk. Ik heb zelf nooit facturen opgesteld. Ik heb ook geen BTW nummer voor zover ik weet. Het is R. R. die alle papieren voor mijn tewerkstelling regelde. Ik weet hier niets over, ik ben alleen met R. R. bij Partena geweest en verder weet ik hier niets van.

R. R. nam mijn Slowaakse Identiteitskaart af. Hij zorgde wel dat ik een E kaart kreeg, maar ik kreeg ze niet zelf. R. R. hield dit alles bij hem.

Enkele dagen later heb ik papieren moeten tekenen in een firma in (...) (Belgische Distributiedienst, (...) te (...)). We werden te woord gestaan door een man die Nederlands sprak. R. R. vertaalde voor mij. Wat er op het papier stond weet ik eigenlijk niet. Ik diende gewoon over te schrijven wat er bovenaan stond en te tekenen. R. R. ging ook met mij naar Partena. Ik diende daar ook papieren te ondertekenen. Ik weet ook niet wat daar op stond. Er moesten daarna nog papieren getekend worden en toen vernam ik pas waarvoor het diende. Er was nog een andere man van Kosice die ook voor R. R. werkte die het uitlegde. Die persoon werkt er nu niet meer voor R. R..

Ik begon te werken vanaf 27/7/2015. Ik moest op zondag van 5 à 6 u 's morgens tot ongeveer 17 à 18 u werken. Ik moest dan folders uitdelen in Zelzate en Assenede. Dit was in begin samen met B. P., en daarna met de echtgenote v.in R. R.. B. P. heeft er maar een 2 maanden

gewerkt en stopte wegens medische redenen. Op maandag moest ik rond 6 à 7 u beginnen om de folders te bedelen in Ertvelde en Oosteeklo. Ik werkte dan tot ongeveer 15 u. Op dinsdag vanaf 6 à 7 u tot 15 u in Laarne en Ledeberg. Op woensdag ook van 6 à 7 u tot 15 à 16 u. Op donderdag en vrijdag was ik vrij en ook op zaterdagvoormiddag. Op zaterdagmiddag moesten we de folders ophalen in Merelbeke. Dan moest ik de folders plooiën tot ongeveer 21 à 22 u s avonds. De folders werden geplooid in een garagebox die gehuurd wordt in (...) te (...), ergens rond nummer (...). Het plooiën diende ik alleen te doen. Er was geen verwarming in de garage.

In juli kreeg ik 20 € voor mijn werk, in augustus iets meer dan 100 €, in september ongeveer 300 €. Dit was omdat ik het geld diende terug te betalen voor mijn ticket en kledij. In oktober kreeg ik 500 € en in november en december kreeg ik niets. Vanaf augustus begon R. R. mij uit te maken voor idioot en alle mogelijke zaken. Waarom weet ik niet, volgens mij om het mij beu te maken. In januari 2016 heeft R. R. mij meegenomen naar de bank B. om een rekening te openen op mijn naam. Ik ken het rekeningnummer niet omdat R. R. het bankkaartje bijhield. R. R. stortte dan per 3 maand 700 € op de rekening om Partena te betalen. R. R. deed dan met mijn bankkaart de betalingen naar Partena. R. R. vroeg mijn pincode om de betalingen te doen en ik heb het gegeven om geen problemen te krijgen. Ik heb mijn bankkaart nooit zelf gehad. In januari, februari en maart 2016 heb ik nog 100 € cash gekregen van R. R.. In april en mei kreeg ik ook 100 € cash, in juni niets. R. R. zei dat ik hem al meer dan 900 € had gekost en daarom kreeg ik verder niets. In juli kreeg ik 100 € en in augustus 30 €. Ik was namelijk ziek door de stress en had een tapijt vuil gemaakt. Daarom moest ik een nieuwe tapijt kopen voor R. R.. In september en oktober en november heb ik niets gekregen. Waarom weet ik niet. Tot voor de zomer van 2016 sliep ik in het huis van R. R.. Vanaf de zomer door het voorval met het tapijt dat ik bevuild had door ziek te zijn, moest ik de garage in (...) slapen. Ik heb toen zelf een matras gekocht voor 35 €. Ik diende deze gewoon op de grond te leggen. Ik had ook een deken gevonden dat bij het grof huisvuil lag. Na een tijdje was de matras rot en sliep ik gewoon op een houten plank boven op houten paletten. Ik heb zeker een maand op die manier geslapen. Van R. R. heb ik niets gekregen om daar te slapen. R. R. bracht af en toe iets om te eten, als er iets over was van hen. Als R. R. niets bracht had ik dus bijna niets om te eten. Ik ging water halen in plastic flessen bij een Slowaakse familie die in (...) te (...) woont. Zo had ik iets om te drinken en kon ik mij ook een beetje wassen. Om naar het toilet te gaan gebruikte ik een plastic fles en voor mijn "grote boodschap" gebruikte ik een plastic zak, die ik dan later in een vuilbak gooide. Vanaf de tweede helft van september mocht ik opnieuw in het huis slapen van R. R..

Soms sloeg R. R. mij ook in mijn gezicht zelfs zonder een specifieke aanleiding. Ook zijn echtgenote en oudste zoon hebben me eens fysisch aangevallen.

Op 19/11/2016 waren we eerst aan het werk in Assenede, daarna in Maldegem en vanaf 15u in Waarschoot. Toen werd ik opnieuw ziek en had diarree. Door de bedreigingen van R. R. dat hij me zou ontslaan had ik stress en werd daardoor ziek. Ik ben hiervoor niet naar de dokter gegaan omdat ik geen geld had om de dokter te betalen. R. R. heeft me dan in de garage opgesloten en nam de sleutel mee. Ik diende de folders te plooiën. Rond middernacht ben ik erin geslaagd om naar buiten te geraken. M. R., die ook voor R. R. werkt had me eens laten zien hoe ik de garage ook kon open krijgen. Ik ben dan weggelopen zodat R. R. mij niet zou vinden, ik ben naar het centrum van Gent gegaan vanaf dan tot ik gevonden werd aan de

Lidl door mijnheer S. heb ik rondgedoold en op straat geslapen. Ik was bang dat ik R. R. zou tegenkomen. Ik ben dan samen met mijnheer en mevrouw S. naar een organisatie "D. F." gegaan, dit was de 25 ste november. Ik kon daar gratis douchen en mijn kleren laten wassen. Ik kreeg er ook iets om te eten. Blijkbaar was R. R. van een andere Slowaak, M. die zich ook kwam wassen in de Fontein te weten gekomen dat Ik naar de Fontein ging. Op maandag, 28/11/2016 heeft R. R. mij daar opgewacht. M. R. zie me dat Ik mee moest komen naar R. R.. R. R. wachtte me op toen ik van het toilet kwam. Hij gaf me mijn Slowaakse identiteitskaart terug samen met papieren van Partena om betalingen te doen. Onder druk van R. R. ben Ik met hem naar de gemeenste geweest aan de Zuid blok B, om mijn E kaart af te geven. Daarna ging R. R. met mij naar een bureau van Eurolines. Hij kocht me een ticket en zet dat ik terug naar Slowakije moest gaan.

Ik verklaar mij dan ook slachtoffer van economische uitbuiting door R. R.."

7. Op 05.04.2017 stelde de arbeidsauditeur deskundige geneesheer L. J.-L. aan teneinde advies te geven omtrent de kwetsbare positie van de betrokkene ingevolge ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

In diens deskundig verslag d.d. 18.04.2017 werd onder meer het volgende uiteengezet:

"Familiale antecedenten:

De vader van de heer V. M. Is geboren in (...), is op dit ogenblik werkloos. Hij was landbouwer-werknemer, woont in Slovakije. De moeder was geboren in (...), overleed in (...) aan cardiale pathologie. Zij was eveneens arbeidster. De heer V. M. heeft vijf broers.

De oudste is geboren in (...), in goede gezondheid, zelfstandig makelaar in onroerende goederen in Tsjechië. De tweede broer Is geboren in (...), is in goede gezondheid. De heer V. M. kent zijn beroepsactiviteiten niet.

Een derde broer is geboren in (...), is in goede gezondheid, werkzaam in een bakkerij in Slovakije. De vierde broer is geboren in (...), Is in goede gezondheid, elektricien werknemer. Daarop volgt nog een broer waarover de heer V. M. niets weet. Zijn ouders spraken er niet over. Hij woont in Slovakije, heeft een gezin. Deze broer heeft hij vijf maal ontmoet. Als reden stelt hij dat hij (V. M.) niet meer thuis verbleef. De heer V. M. heeft geen zusters.

Hij is vrijgezel, heeft nooit enige relatie gehad.

Persoonlijke antecedenten:

Betrokkene is thans 28 jaar oud. Op heelkundig gebied geeft de heer V. M. een ingreep aan wegens buikklasten in de kinderjaren. Op traumatologisch gebied geeft hij aan een niet nader omschreven fractuur te hebben gehad bij de geboorte. Tevens een fractuur als kind. Deze zaken zijn genezen. Op geneeskundig gebied geeft allergie aan koemelk aan. Er is zelden sportbeoefening geweest, wandelen en fietsen. Als hobby heeft hij televisie kijken en Nederlands leren. Er is tabakgebruik, 15 à 20 sigaretten per dag. Er is geen alcoholgebruik. Er is geen gebruik van medicatie sinds 2008. Voordien gebruikte hij medicatie omwille van

psychische problemen: Tiapridal en Tisercin. Na opzoeking blijkt dit Levomepromazine te bevatten, de generische naam voor Nozinan. Dit is een antipsychoticum van de klasse der fenothiazinen.

Betreffende deze psychische problemen vernemen we dat de vader alcoholist was, wat veel problemen bezorgde thuis: agressie, slagen en verwondingen ten aanzien van de broers. Als kleinste kreeg hij niet zijn deel. De agressieve uitbarstingen waren zeer frequent. Bevestigd of deze toestand de aanleiding was voor zijn verblijf uit huis, bevestigt hij: ter gelegenheid van een bezoek door een officiële sociale dienst, werd hij als kind op 6-jarige leeftijd geplaatst in een instelling. Aldaar kreeg hij soms bezoek van een broer. Het blijkt dat hij in verschillende instellingen verbleven heeft, op verschillende locaties. Zijn ouders kwamen zeer weinig op bezoek, een tiental malen op de tijd dat hij in de instellingen verbleef, dit is tussen de leeftijd van 6 en 18 jaar. Betreffende het instellingsleven, stelt hij dat hij tevreden was, het was er beter dan thuis. Hij kreeg er alles wat nodig was.

Qua conflicten blijkt er één: conflict geweest te zijn met een ander kind, maar geen problemen of conflicten met opvoeders.

Qua scolariteit vernemen wij dat hij lager onderwijs volgde zonder een jaar te moeten overdoen tot 15-jarige leeftijd. Daarna volgde hij een opleiding mechanica, gedurende een jaar en vier maanden. Deze opleiding heeft hij gestopt omwille van nogmaals 'psychische problemen'. 'Nader bevestigd hierover, stelt hij schrik gehad te hebben te zullen eindigen zoals zijn vader. Daarnaast waren er gedragsproblemen, waarbij hij eenmalig gewelddadig geweest is tegenover een ander kind, dit is hoger reeds vermeld.

Na de korte technische opleiding, die onvolledig was, heeft hij de studies gestopt. Zijn broer uit Tsjechië is hem komen halen. Dit in december 2007. Er blijkt dan dat inmiddels de ouders ook in Tsjechië woonden. Zij waren verhuisd rond het jaar 2000. Hij woonde dan bij zijn ouders.

De beroepsactiviteiten vanaf dan waren uitermate beperkt: hij werkte twee maanden in een fabriek van voedingswaren in 2008. Er waren conflicten, zijn werkkledij werd enkele malen gestolen.

Hij werkte dan twee à drie weken in een landbouwbedrijf niet ver van de woning. Hij moest voor de koeien zorgen. Hij stelt dat het werk bij hem niet paste. Uiteindelijk begrijpen wij dat het een gemechaniseerd bedrijf was met een loopband, die door zijn toedoen enkele malen onderbroken is. Daarna zocht hij gedurende enkele jaren werk in Tsjechië en Slowakije, zonder succes. In Tsjechië woonde hij bij zijn ouders, in Slowakije leefde hij op straat.

In 2012 blijkt hij toch werk gevonden te hebben, eerst in een drukkerij, later in een fabriek die computeronderdelen maakte. Het was montagewerk. Dit alles samen heeft een jaar geduurd. Daarna was hij terug een jaar werkloos.

In Slowakije leefde hij op straat. Hij kreeg wat geld van een analoog aan de RVA, waarmee hij kledij en eten kon aanschaffen. Slapen deed hij op straat.

In juli 2015 kwam hij naar België. Hij had iemand leren kennen, dit blijkt R. R. te zijn, die in

België werkte. Er werd hem voorgesteld naar België te komen werken.

Via W. U. kreeg hij van R. R. 100,- Euro, waarmee hij een busticket kocht naar België, Gent. Het voorgestelde werk bestond uit brieven en kranten ronddragen. Dat dit in een volslagen onbekende omgeving toch moeilijk zou zijn, stoorde niet: de contactpersoon zou hem wegwijs maken.

In Gent werd hij afgehaald aan de bus door R. R.. Hij werd gehuisvest in het appartement van de man, aan (...). Aldaar verbleef ook het gezin bestaande uit echtgenote en twee dochters. Hij woonde er van juli tot november 2015. De eerste twee maanden werd hij uitbetaald aan 100,- Euro per maand. Hij kende dan de omgeving en ging alleen. September, oktober en november 2015 heeft hij wel gewerkt maar werd niet betaald.

In november werd hij uit huis gezet en moest hij zijn intrek nemen in een garage aan (...). Er blijkt dat er meermaals ruzie geweest was met R. R., met dreigingen, slagen, bedreigingen uit de auto geduwd te worden. Ook de broer van R. R. en zijn echtgenote waren hardhandig.

De heer V. M. heeft het moeilijk om uit te leggen dat hij ook gezondheidsproblemen had, onder de vorm van diarree. In november 2015 moest hij in een garage zonder water of matras gaan slapen. Dit heeft geduurd tot november 2016.

Wij vernemen moeizaam dat hij in die periode nog gewerkt heeft, en soms betaald werd. Hij stelt dat hij zes à zeven uur per dag werkte. Uiteindelijk blijkt dat dit niet correct is: hij werkte de ganse dag, daarna kranten sorteren voor de volgende dag. Buiten dit werk met kranten ging hij nog schilderen voor de zoon van R. R.

Betreffende de garage vernemen we dat dit afgezonderd was van de woning. Er was elektriciteit maar geen water noch toilet. Slechts na lang aandringen, mede tussenkomst van mevrouw U., die uiteraard van één en ander op de hoogte is, geeft hij toe dat hij in de garage werd opgesloten.

Ondanks herhaalde vraag, vernamen we niet waarom hij deze opsluiting tot dan toe verzwegen heeft tijdens dit onderhoud.

Deze opsluiting duurde tot 10 november 2016. Op die dag bleek de garage niet slotvast, en is hij gevlucht. Hij doolde gedurende drie weken in Gent rond. Dan werd hij geholpen door een oude man, die volgens mededeling van mevrouw U. een gepensioneerde professor zou zijn. Deze kocht hem kledij en eten. In het weekend mocht hij inwonen. Daarbuiten verbleef hij in de nachtopvang. Dit tot januari 2017. De professor bracht hem op dat ogenblik naar Payoke.

Op de vraag waarom hij een ganse reeks wantoestanden en misbruiken niet vermeldde, bevestigt de heer V. M. dat hij schrik heeft van de wraak van R. R.. Hij acht de kans groot dat die wraak verwezenlijkt zou worden. Wij vernamen van mevrouw U. verder nog dat R. R. hem een statuut van zelfstandige bezorgde zonder zijn medeweten, tevens een bankrekening op zijn naam had. Op dit ogenblik is betrokkene nog slachtoffer van schijnzelfstandigheid. Dit met mogelijke gerechtelijke implicaties.

Op basis van dit onderhoud kunnen wij besluiten dat de heer V. M. enerzijds een mindere

begaafdheid heeft. Deze is niet te kwantificeren, gelet op de taalmoeilijkheden. De beperkte schoolse opleiding en zeer beperkte beroepsactiviteiten pleiten duidelijk hiervoor. Er is verder een zeer zwakke persoonlijkheid, een volstrekt gebrek aan assertiviteit. Er is afhankelijkheid, gebrek aan affectieve en emotionele ontwikkeling.

Van mevrouw U. vernamen wij dat hij op een kinderlijke wijze zijn dankbaarheid betuigt. Deze beperkte emotionele en mentale ontwikkeling, gebrek aan assertiviteit, betekenen zonder twijfel dat de heer V. M. op sociaal gebied een geestelijke onvolwaardigheid vertoont, dewelke hem beïnvloedbaar en kwetsbaar maakt."

8. Door de cel Meprosch werden een aantal niet Bom-plichtige observaties gedaan en daaruit kwam naar voor dat de beklaagde andere personen inschakelt om zijn krantenrondes te doen. Op zijn adres aan (...) te (...) staan drie personen ingeschreven en uit buurtonderzoek komt naar voor dat er regelmatig andere personen op bezoek komen, doch niet zouden verblijven. In de garagebox aan (...) waar de kranten worden gesorteerd, werd er geen spoor van bewoning waargenomen op 09.09.2017.

9. Bij verhoor op 27.02.2017 van VA. Ma., een buurtbewoner uit (...), herkent zij V. M. als de persoon die de vorige zomer om drinken vroeg. Zijn handen waren vuil en ze gaf hem een fles water om zich te wassen en een fles cola om te drinken en een sigaret. Ze weet dat er een garage is waar reclamefolders worden gesorteerd.

10. Op 30.10.2017 werd R. R. verhoord en verklaarde hij het volgende:

"U hebt mij kennis gegeven van de inhoud van de klacht van V. M.. Ik heb V. M. leren kennen in BELGIE. De juiste datum weet ik niet meer. Hij is zelf met de bus gekomen naar BELGIE zonder mijn toedoen, ik had vooraf geen contact met hem. Ik heb hem ontmoet aan de Dampoort te GENT toen wij familie naar daar hadden gebracht om de bus van EUROLINES te nemen richting SLOWAKIJE.

Hij is dan met de bus aangekomen die vanuit SLOWAKIJE kwam en halt hield aan de Dampoort. V. M. moet gehoord hebben dat wij ook Slowaken waren en sprak ons aan in het Slowaaks. We hebben wat gepraat en hij vertelde dat hij juist aangekomen was vanuit SLOWAKIJE en vroeg hoe het hier ging om werk te vinden. We hebben hem gevraagd of hij andere talen sprak, of hij hier familie had. Hij zei dat hij wat Engels sprak en geen familie had. V. M. informeerde of hier veel Slowaken woonden in GENT wat wij bevestigd hebben.

Hij vroeg ons of wij hem naar een plaats konden brengen waar andere Slowaken woonden, ik heb hem dan meegenomen met mijn wagen naar de Brugse Poort. Ik vertelde aan V. M. dat er veel Slowaken kranten bedeedden in GENT, V. M. zei da hij dit ook wou doen.

Ik heb aan V. M. gezegd dat hij eerst zijn documenten in orde moest brengen, we dan samen naar de Belgische Distributiedienst gingen gaan omdat hij bereid was om echt te werken.

V. M. is dan ook bij mij komen Inwonen op mijn vorig adres in (...), V. M. had een adres nodig om een E-kaart te kunnen krijgen. De aanvraag werd Ingediend en pas twee à drie maanden later kreeg V. M. zijn E-kaart. Ik heb hem geholpen bij alles om zijn documenten te regelen

omdat V. M. geen Nederlands sprak en ook geen geld had. Het was de bedoeling dat hij tijdelijk bij ons ging komen inwonen.

Ik ben met V. M. naar de Belgische Distributiedienst gegaan om hem aan contracten te helpen om kranten te bedelen. V. M. had toen nog zijn E-kaart niet doch het was wel mogelijk al contracten te krijgen op basis van zijn Slowaakse identiteitskaart en het voorleggen van documenten dat V. M. zijn E- kaart had aangevraagd.

V. M. kreeg na verloop van tijd de zones LAARNE, WAARSCHOOT, LOVENDEGEM en MALDEGEM.

Alles was geregeld en hij heeft bij ons gelogeed, hij kreeg een kamer en moest geen huur betalen omdat het tijdelijk was. Ik had er zelf geen voordeel aan. We hebben samengewerkt om onze krantenrondes te doen want V. M. had geen rijbewijs of auto. In het begin was de samenwerking goed, ik moest dan verhuizen naar (...) en heb aan V. M. gezegd dat hij zelf een woning moest zoeken omdat hij niet bij ons kon blijven wonen in (...). Hij had echter geen geld genoeg om een woning te betalen en ik heb hem dan toch verder bij ons laten wonen. Hij had ook een brief gekregen van de gemeente dat men zijn E-kaart ging intrekken indien hij geen vast adres had.

De problemen zijn dan begonnen, ik had nog twee kinderen thuis wonen. We hadden slechts twee slaapkamers. Mijn twee dochters sliepen op een kamer mijn vrouw en ik op de andere kamer. V. M. moest in de woonkamer slapen. Op een nacht hebben wij ontdekt dat V. M. 's nachts onze kasten en koelkast doorzocht op ons nieuw adres in (...). Er waren bepaalde dingen verdwenen zoals eten en oorkingen van mijn echtgenote. V. M. heeft toen bekend dat hij dingen had weggenomen, deze werden teruggevonden in zijn tas. We waren verwonderd, hij moest vragen wat hij nodig had en niet stelen.

Zo zijn de problemen ontstaan. Ik heb hem gezegd dat hij dit niet mocht doen doch hij trok zich er niks van aan. Mijn echtgenote wou niet dat hij nog langer bij ons inwoonde. Hij gaf de gestolen zaken terug doch niet alles. V. M. wou niet onmiddellijk weggaan omdat hij geen andere onderkomen had.

Ik heb dan alles op slot gedaan in mijn woning. Ik had rekening gehouden met het feit dat V. M. geld ging sparen en een eigen woning ging zoeken doch het kwam er niet van.

V. M. heeft niet geklaagd over zijn gezondheid in het begin doch pas later hebben wij ontdekt dat hij antidepressiva nam en hij vroeger in behandeling is geweest voor een depressie. We stelden vast dat zijn denken en zijn gedrag wisselde van minuut tot minuut.

We hebben lang geduld met hem gehad en we hebben hem geholpen.

Het is juist dat hij ons tapijt heeft bevuild. Hij zat bij ons op het terras toen hij plots diarree kreeg, onderweg naar het toilet heeft hij zijn stoelgang laten lopen. Als we hem vroegen hoe dit mogelijk was had hij gezegd dat hij te lang gewacht had om naar het toilet te gaan, dat hij geen tijd had.

Mijn familie en ik waren kwaad. De maat was vol toen. Hij had regelmatig last van diarree.

Enmaal waren wij op ronde tot hij diarree had gekregen en hem bevuild had, we waren toen aan de garagebox in (...). Hij heeft toen water gevraagd aan andere Slowaken in (...) om hem wat te wassen, het was bij VA. Ma.

Ik heb toen ook andere kledij voor hem gehaald.

Wat zijn documenten betreft is het zo dat wij in de wagen een plaats hebben waar we onze documenten in bewaren, ik heb daar ook mijn documenten in bewaard. Voor V. M. was dit hetzelfde, het was om praktische reden. Ik heb nooit de documenten van V. M. afgenomen en bijgehouden. Hij kon er altijd aan als hij ze nodig had.

Op een bepaald moment heb ik gezegd dat hij zijn plan moest trekken en dan is hij vertrokken. De Belgische Distributiedienst werd op de hoogte gebracht dat wij niet langer gingen samenwerken. Vermits V. M. geen voertuig had heeft de baas van de Belgische Distributiedienst de contracten met V. M. stopgezet.

Ik heb nooit met V. M. naar PARTENA gegaan om zijn dossier te regelen daar, hij was zelf verantwoordelijk daarvoor en kon dit alleen gezien hij verklaard had dat hij wat Engels kon spreken. Ik heb mij nooit iets aangetrokken van de betaling van zijn bijdragen. Later heb ik dan vernomen dat hij achterstallen had in de betaling van zijn bijdragen omdat ik hiervan thuis briefwisseling kreeg.

Ik ben nog met V. M. naar de organisatie M. geweest om hem te helpen zijn schulden te regelen. Ik weet niet of hij dit dan gedaan heeft.

Later heeft V. M. mijn zoon D., verschillende keren bedreigd via Facebook, dat wij moesten zijn schulden betalen van achterstallige bijdragen. Ik ben hiermee niet akkoord, hij moet zelf zijn schulden betalen gezien alles op zijn naam is geregistreerd. V. M. heeft ons bestolen en heeft misbruik gemaakt van onze goedheid.

Ik heb die feiten nooit gemeld aan de politie omdat hij bijna alle gestolen zaken heeft teruggegeven.

Ik wil nog zeggen dat ik inderdaad naar de sociale instelling D. F. gegaan ben samen met twee andere Slowaken die bij mij op bezoek waren en nu naar ENGELAND vertrokken zijn. Ik had vernomen van een andere Slowaak dat V. M. er kwam. Ik had nog allerlei documenten van schulden en niet betaalde zaken op mijn adres gekregen. Ik had de twee andere Slowaken meegenomen omdat ik ze verteld had over mijn problemen met V. M..

Ik wou dat V. M. zich liet schrappen op mijn adres. V. M. is dan vrijwillig met mij meegegaan naar de gemeente om zich te laten schrappen. V. M. had zijn E-kaart bij en heeft ze afgegeven omdat hij geen nieuw adres had, hij heeft toen ook een document ondertekend dat hij ging terugkeren naar SLOWAKIJE. Ik gaf V. M. zakgeld en een buskaart EUROLINES opdat hij zou kunnen terugkeren zijn naar SLOWAKIJE. Hij had beloofd dit te doen doch heeft dit niet gedaan.

Ik wil alsnog klacht indienen tegen V. M. omdat hij mij bestolen heeft, mijn reputatie

bezoedeld heeft en ten onrechte beschuldigd heeft van mensenhandel.

U vraagt mij of ik P. S. ken, de persoon die volgens V. M. als tussenpersoon heeft gediend in SLOWAKIJE om voor mij iemand te weken om mij te helpen in BELGIE om kranten te bedelen?

Ik ken die persoon totaal niet, Ik blijf er bij dat V. M. op eigen initiatief naar BELGIE gekomen is om te werken zonder mijn toedoen.

U vraagt mij of ik vooraf, voor de komst van V. M. naar BELGIE, telefonisch contact heb gehad met hem in SLOWAKIJE?

Neen dat is nooit gebeurd.

U vraagt mij of ik ooit geld heb opgestuurd naar SLOWAKIJE ter attentie van V. M. of P. S.

Neen dat is niet gebeurd.

U vraagt mij waarom de betaalde facturen van de Belgische Distributiedienst voor de geleverde prestaties van V. M. een tijd lang op mijn rekening gebeurd zijn en dit tot en met 06/06/2016?

V. M. had in het begin geen bankrekening vandaar dat de betalingen op mijn rekening gebeurden.

Ik ben samen met V. M. naar de B. bank gegaan om een rekening van hem te openen. Ik weet niet juist meer wanneer dit was. Als u mij zegt dat het december 2015 was dan is dit mogelijk.

Ik denk dat de betaalde facturen voor V. M. niet tot juni 2016 op mijn rekening gebeurd zijn. Als u mij zegt dat de Belgische Distributiedienst gemeld heeft dat men pas vanaf juni 2016 de facturen betaald heeft op de rekening van V. M. bij het afsluiten van nieuwe contracten dan is dit volgens mij niet juist.

Van zodra V. M. zijn eigen rekening had werden de betaling voor hem op zijn rekening gedaan.

U vraagt mij of V. M. ooit in mijn garagebox verbleven heeft?

Neen.

U confronteert mij met de verklaring van VA. Ma. die verklaard heeft dat ze V. M. herkend als een persoon die bij haar water is komen vragen en aan wie ze cola heeft gegeven in de zomer van 2016.

Dat is mogelijk maar hij heeft nooit in de garagebox gewoond.

U vraagt mij om nadere gegevens omtrent mijn samenwerking met V. M..

De afspraak was dat wij elkaar hielpen bij de krantenrondes. Ik stelde mijn auto beschikbaar en we deden samen de krantenrondes omdat deze in dezelfde buurt lagen.

Ik heb aan V. M. nooit geld gevraagd voor benzine.

De rondes van V. M. waren in het begin te klein om er veel aan over te houden. Hij had maximum ongeveer 50 Euro per ronde.

V. M. kon mij niks betalen hij verdiende te weinig.

U vraagt mij waarom ik V. M. zou geholpen hebben zonder dat ik hem vooraf kende als ik daar geen voordeel aan had?

Ik heb hem geholpen omdat hij mij gevraagd had om hem te helpen. Ik had er geen voordeel bij.

U confronteert mij met het feit dat V. M. en ik samen gewerkt hebben tot november 2016 volgens de gegevens van het dossier. Wie heeft na vertrek de rondes van V. M. overgenomen en aan wie werden de facturen hiervoor dan betaald door de Belgische Distributiedienst voor de prestaties december 2016?

Ik heb deze rondes overgenomen en werd hiervoor betaald op mijn rekening. De Belgische Distributiedienst was op de hoogte van deze overnames. De contracten werden pas enkele maanden later officieel op mijn naam gezet door de Belgische Distributiedienst.

Als u mij zegt dat de betalingen voor december voor deze rondes gebeurd zijn op rekening van V. M. en niet op de mijne dan zou ik dit moeten nazien.

U hebt in mijn aanwezigheid gevraagd aan meester M. S. of er opmerkingen waren met betrekking tot mijn verhoor, er waren er geen.

Ik wens er niets aan toe te voegen of te verbeteren."

11. Uit het bankonderzoek blijkt dat de beklaagde op 23.07.2015 een bedrag van 200 euro heeft getransfereerd via W. U. naar P. S. in Slowakije.

12. Aan het dossier werd het dossier GE.069.12.011484.15 gevoegd ter info. Dit betrof een controle door de sociale inspectie op 30.06.2015 waarbij de beklaagde samen met R. J. (zijn eega) en B. P. De Streekkrant aan het bedelen was. De beklaagde verklaarde toen onder meer dat hij voor ene Bl. Pe. werkte. Hij had die naar eigen zeggen voorgesteld aan de Belgische Distributiemaatschappij waar die een contract kreeg. Bl. Pe. zou hem echter gevraagd hebben om de betaling op de rekening van de beklaagde te laten gebeuren omdat hij zelf nog geen rekening had. De beklaagde was daarmee akkoord en betaalde Bl. Pe. naar eigen zeggen cash terug. Het onderzoek wees uit dat Bl. Pe. reeds op 16.06.2015 naar Slowakije vertrok.

13. Vervolgens vorderde de arbeidsauditeur op 22.12.2017 een gerechtelijk onderzoek.

14. Op 13.03.2018 maakten de diensten van de RSZ een nieuw onderzoeksverslag op waarin het volgende werd uiteengezet:

"Op 13/12/2016 kreeg onze dienst een mail van Payoke, het opvangcentrum voor slachtoffers mensenhandel, met de melding dat een Slovaakse jongen zich bij het centrum had aangemeld als slachtoffer van economische exploitatie. (Bijlage 1)

Uit het aanmeldingsgesprek met Payoke bleek dat V. M. op 22 november 2016 door een koppel uit Gent al bedelend werd aangetroffen aan de Lidl te Sint-Amandsberg. Zij brachten betrokkene in contact met Payoke, waar hij op 13/12/2016 een aanmeldingsgesprek had. (Bijlage 2)

Ik maakte via Payoke een afspraak met V. M. op 16/12/2016 om een verklaring af te nemen met bijstand van een beëdigde tolk Slovaaks - Nederlands in verband met zijn tewerkstelling en de mogelijke economische uitbuiting. (Bijlage 3)

V. M. verklaarde met bijstand van een beëdigde tolk Slovaaks - Nederlands dat hij op vraag van R. R. naar België kwam om te werken. Het werk bestond uit het plooiën en bedelen van reclamefolders. V. M. zou ingeschreven worden in de firma van R. R.. R. R. regelde alle papieren voor V. M. met de firma in (...).

Uit deze verklaring bleek uit de volgende feiten dat er ernstige aanwijzingen zijn voor mensenhandel - economische uitbuiting lastens R. R..

- V. M. werd in Kosice - Slowakije aangesproken door een zekere P. S. in verband met mogelijk werk in België. Via deze P. S. kwam hij telefonisch in contact met R. R. en R. R. maakte via W. U. geld over naar P. S. om een ticket te kopen voor V. M..

- R. R. zou in het begin 500 € per maand betalen aan V. M. voor het plooiën en bedelen van reclamefolders. Later zou hij 200 € meer krijgen. Hij zou ingeschreven worden in de firma van R. R.. V. M. was hiermee akkoord omdat hij in Slowakije gewoon op straat leefde.

- V. M. diende met R. R. mee te gaan naar de Belgische Distributiemaatschappij te (...) om papieren te tekenen, opgesteld in het Nederlands. Betrokkene wist niet wat er juist op stond. Voor zover hij wist had hij zelf geen BTW nummer en hij had nooit facturen opgesteld.

- R. R. nam hem ook mee naar Partena waar hij ook papieren moest tekenen, zonder te weten wat er eigenlijk op stond.

- R. R. nam de Slovaakse identiteitskaart van V. M. af, vroeg voor hem een E-kaart aan, maar hield die zelf bij zich.

Hij diende op zondag te werken van 5 à 6 u 's morgens tot 17 à 18 u, op maandag van 6 à 7 u tot 15 u; op dinsdag van 6 à 7 u tot 15 u; op woensdag van 6 à 7 u tot 15 à 16 u. Op zaterdagnamiddag diende hij folders te plooiën tot 21 à 22 u in een onverwarmde garage in (...) te (...).

- In juli kreeg hij 20 € voor zijn werk, in augustus iets meer dan 100 €, in september ongeveer 300 €, in oktober 500 €. In november en december kreeg hij niets.

- In januari 2016 nam R. R. V. M. mee naar de bank B. om een rekening te openen. V. M. kende zelf het rekeningnummer niet omdat R. R. het bankkaartje bij hield. Hij diende zijn pincode aan R. R. te geven. Hij gaf deze pincode om geen problemen te krijgen met R. R.. V. M. had zijn bankkaart nooit zelf gehad.

- Van januari 2016 tot en met mei 2016 kreeg hij telkens 100 € cash betaald van R. R., in juni 2016 kreeg hij niets, in juli 100 €, augustus 30 €, in september, oktober en november 2016 kreeg hij niets.

Tot de zomer van 2016 mocht hij in het huis van R. R. slapen tot op het ogenblik dat hij ziek was en daardoor een tapijt bevuilde. Toen diende hij te slapen in de garagebox in (...). V. M. kocht toen een matras voor 35 € en vond een deken bij het grof vuil. Hij diende de matras gewoon op de grond te leggen. Na een tijdje was de matras rot en sliep hij op een houten plank boven op houten paletten. Betrokkene had zeker een maand op deze manier geslapen.

- R. R. bracht af en toe iets om te eten, als er iets over was van hen. Als R. R. niets bracht had V. M. bijna niets om te eten.

- Hij kon water halen in plastic flessen bij een Slovaaks gezin dat woont in (...) te (...).

- Om naar het toilet te gaan gebruikte hij een plastic fles en voor zijn groot toilet gebruikte hij een plastic zak die hij dan in een vuilbak gooide. Vanaf de 2de helft van september mocht hij opnieuw in het huis van R. R. slapen.

- Soms sloeg R. R. hem zonder specifieke aanleiding in het gezicht en ook R. R.'s echtgenote en oudste zoon hebben hem fysiek aangevallen.

Op 19/11/2016 waren ze eerst aan het werk in Assenede, daarna in Maldegem en vanaf 15 u in Waarschoot. Toen werd V. M. opnieuw ziek en had diarree. Hij kon niet naar de dokter gaan omdat hij geen geld had om de dokter te betalen. R. R. had hem toen in de garage opgesloten en de sleutel meegenomen. Hij diende verder de folders te plooien. Rond middernacht was V. M. erin geslaagd om naar buiten te geraken. Hij was weggelopen zodat R. R. hem niet zou vinden. Tot op het ogenblik dat hij aan de Lidl gevonden werd door het koppel dat hem opving, had hij in Gent rondgedoold en op straat geslapen.

- De man en vrouw die hem vonden hadden hem naar een organisatie "D. F." gebracht, waar hij gratis kon douchen en zijn kleren laten wassen. Hij kreeg er ook iets om te eten.

- Blijkbaar was R. R. van een andere Slovaak, M. die zich ook kwam wassen in D. F., te weten gekomen dat V. M. naar D. F. ging. Op maandag, 28/11/2016 had R. R. hem daar opgewacht. Hij gaf hem zijn Slovaakse identiteitskaart terug samen met papieren van Partena om betalingen te doen. Onder druk van R. R. was V. M. mee naar de gemeente gegaan aan de Zuid blok B, om zijn E-kaart af te geven. Daarna ging R. R. met hem naar een bureau van

Eurolines. Hij kocht een ticket en zei dat V. M. terug naar Slowakije moest gaan.

Het Gentse koppel dat V. M. in contact bracht met Payoke was bereid om hun ervaring met V. M. en R. R. op papier te zetten, doch met het uitdrukkelijk verzoek om hun identiteit nooit mee te delen om evidente veiligheidsredenen. Voor deze reden werden hun e-mail gegevens onleesbaar gemaakt. (Bijlage 4)

In de verklaring van V. M. is er eveneens sprake van B. P.. Deze persoon werd door mezelf op 30/6/2015 aan het werk aangetroffen bij de bedeling van de streekkrant samen met R. R. en diens echtgenote R. J.. Naar aanleiding van deze controle werd pro-Justitia opgesteld met ref. GE.069.12.011484.15.

Op 31/1/2017 had ik een onderhoud met L. O. van de Belgische Distributiemaatschappij. De volgende documenten werden mij naar aanleiding van dit onderhoud overgemaakt:

- Aannemingsovereenkomst tussen R. R. en de NV Distributiedienst (403.522.770) ingaande op 15/6/2015. (Bijlage 5)
- Aannemingsovereenkomst tussen B. P. en de NV Distributiedienst (403.522.770) ingaande op 3/8/2015. (Bijlage 6)
- Aannemingsovereenkomst tussen V. M. en de NV Distributiedienst (403.522.770) ingaande op 10/8/2015. (Bijlage 7)
- Aannemingsovereenkomst tussen R. R. en de NV BDD (650.688.965) ingaande op 6/6/2016. (Bijlage 8)
- Aannemingsovereenkomst tussen V. M. en de NV BDD (650.688.965) ingaande op 6/6/2016. (Bijlage 9)
- Overzicht sectoren op naam van R. R.. (Bijlage 10)
- Overzicht sectoren op naam van B. P.. (Bijlage 11)
- Overzicht sectoren op naam van V. M.. (Bijlage 12)
- Opzegbrief van BDD d.d. 11/1/2017 gericht aan V. M.. (Bijlage 13)
- Facturatie op naam van R. R. (Bijlage 14)
- Facturatie op naam van B. P. (Bijlage 15)
- Facturatie op naam van V. M. (Bijlage 16)

Ik merkte op dat het rekeningnummer vermeld op de aannemingsovereenkomsten van B. P. d.d. 3/8/2015 en V. M. d.d. 10/8/2015 hetzelfde is, namelijk 063-5236066-41. Dit rekeningnummer staat op naam van R. R.. Pas vanaf de nieuwe aannemingsovereenkomst

van V. M. d.d.6/6/2016 werd het rekeningnummer van V. M. gewijzigd naar 063.-5936510-48.

Ik stelde tevens vast dat V. M. op 20/11/2016 stopte met werken voor de Distributiemaatschappij, terwijl er wel nog facturatie is op zijn naam tot en met de 52ste week van 2016.

Op 30/10/2017 nam ik samen met L. B. van de unit Meprosch Gent een verklaring af van R. R.. (Bijlage 15) In deze verklaring ontkende R. R. dat hij V. M. van Slovaakije liet overkomen om voor hem te werken. Hij kende ook geen P. S. en had geen geld overgemaakt naar V. M. of P. S. om een busticket te betalen. Deze bewering wordt echter tegengesproken door het antwoord van de B. bank (naar aanleiding van de opdracht die de unit Meprosch kreeg voor verder onderzoek - bankvordering met het kantschrift met ref. S.2017.09385 - GE.AV.) met een overzicht van de door R. R. gedane geldtransacties naar Slovaakije. Hieruit blijkt dat R. R. op 23/7/2015 een bedrag van 200 € overmaakte via W. U. naar P. S. in Slovaakije.

In zijn verklaring stelt R. R. dat hij V. M. toevallig tegenkwam aan de bushalte van Eurolines aan de Dampoort te Gent. V. M. mocht bij hem inwonen omdat hij een adres nodig had om een E-kaart aan te vragen. Hij had V. M. ook geholpen om al zijn documenten in orde te brengen omdat V. M. geen Nederlands sprak. Hij nam V. M. eveneens mee naar de Distributiemaatschappij om hem aan contracten te helpen voor de bedeling van de kranten. Ze werkten samen om de krantenrondes te doen omdat V. M. geen rijbewijs of auto had. Nadat hijzelf verhuisde naar (...) te (...), had hij V. M. verder laten inwonen omdat deze geen geld genoeg had om zelf een woning te betalen.

Het was inderdaad zo dat V. M. regelmatig ziek was en op een bepaald ogenblik hierdoor een tapijt bevuilde. Hij had echter nooit in de garagebox verbleven.

R. R. beschuldigde V. M. van diefstal van eten en oorbellen. Hij had hiervan echter nooit aangifte gedaan omdat V. M. alles teruggaf.

Het feit dat de betalingen voor V. M. door de Distributiemaatschappij tot juni 2016 op de rekening van R. R. gebeurde, verklaarde betrokkene door het feit dat V. M. geen bankrekening had. Hij was wel met V. M. naar de bank B. gegaan om voor hem een rekening te openen.

Nadat V. M. stopte met werken, had R. R. van een andere Slovaak gehoord dat V. M. naar de sociale Instelling D. F. ging. R. R. was dan met 2 andere Slovaaken naar D. F. gegaan omdat hij hen vertelde dat hij problemen had met V. M.. R. R. wilde dat V. M. zich liet schrappen op zijn adres en daarom waren ze samen naar de gemeente gegaan, waar V. M. zijn E-kaart afgaf. Hij zou terugkeren naar Slovaakije. R. R. gaf hem zakgeld er, kocht voor V. M. een busticket bij Eurolines.

Door de unit Meprosch van de lokale politie Gent werd in opdracht van het Arbeidsauditoraat navraag gedaan naar de verrichtingen op het rekeningnummer (...) van V. M. en werden de distributiebonnen van de maand december 2016 voor de krantenrondes van V. M. opgevraagd bij de Belgische distributiemaatschappij. (zie pv GE..LA.000731/18 d.d.

4/1/18 van de lokale politie Gent)

Normaal gezien werden de folders voor de rondes van V. M. afgehaald samen met R. R. gezien het feit dat V. M. zelf over geen auto beschikte. Op de distributiebonnen staat voor de laatste weken van Lovendegem wel vermeld dat ze werden opgehaald door een vervanger. De identiteit van deze persoon wordt echter niet genoteerd. Het feit dat er op de bonnen van de andere rondes niet vervanger vermeld wordt is te verklaren door het feit dat V. M. gewoonlijk samen met R. R. de folders ophaalde.

Uit de opvraging van de bankverrichtingen bleek dat er pas vanaf 17/6/2016 stortingen op de rekening BE (...) gedaan werden door de Belgische Distributiemaatschappij. De facturen van 2015 en 2016 tot 17/6/2016 werden bijgevolg gestort op het rekeningnummer vermeld op de aannemingsovereenkomst, namelijk (...) op naam van R. R..

In totaal betaalde de Distributiemaatschappij volgens de facturatie 17 810,09 € uit op naam van V. M., waarvan 8713,19 € op de rekening die op naam stond van R. R.. Op de rekening van V. M. werd in totaal 9096,90 € gestort. V. M. beschikte echter niet zelf over zijn bankkaart, hij diende deze samen met de pincode af te geven aan R. R.. Het feit dat V. M. zelf zijn bankkaart niet in bezit had, wordt bevestigd in zowel het aanmeldingsgesprek bij Payoke, de getuigenis van het koppel dat V. M. al bedelend aantrof, de verklaring van V. M. zelf en de verklaring afgeleverd door de begeleiding van Payoke d.d. 2/3/2018 (Bijlage 16). Uit de bevraging van de bankverrichtingen op het rekeningnummer BE (...) blijkt dat er op 2/12/2016: 400 € werd opgevraagd aan een bancontact te Oosteeklo. Op dat ogenblik werkte V. M. niet meer samen met R. R.. Hij kon dus ook niet meer tijdens de bedeling van de reclamefolders geld af halen in Oosteeklo en vermits hij zelf geen auto of rijbewijs had is het ook weinig aannemelijk dat hij met het openbaar vervoer naar Oosteeklo reed om geld af te halen terwijl hij dit ook in Gent kon doen.

Op 16/12/2016 werd 895 € opgevraagd aan een bancontact te Gent - Sint Pieters; op 30/12/2016: 700 € aan een bancontact te Mariakerke en op 13/1/2018 550 € aan een bancontact te Mariakerke. Op deze data verbleef V. M. reeds in de opvang bij Payoke te Antwerpen. Het is hier ook weinig aannemelijk dat hij speciaal van Antwerpen naar Gent of Mariakerke zou gaan om geld af te halen, terwijl hij dit perfect kon doen in Antwerpen.

Deze geldopvragingen in Oosteeklo, Gent en Mariakerke bevestigen eigenlijk de verklaring van V. M. dat R. R. zijn bankkaart had en er verrichtingen mee deed.

BESLUIT:

1. Uit het onderzoek blijkt dat V. M. voor zijn tewerkstelling volledig afhankelijk was van R. R. en onder diens gezag werkte, namelijk:

- De garage, waar de reclamebladen geplooid werden, wordt gehuurd door R. R..
- V. M. beschikte niet over een eigen wagen. Hij kon bijgevolg onmogelijk de rondes die hem toebedeeld werden onafhankelijk van R. R. uitvoeren.
- Pas vanaf 6/6/2016 werd het rekeningnummer (...) op naam van V. M. doorgegeven aan de

Distributiemaatschappij. De facturen tot en met mei 2016 werden bijgevolg betaald op het rekeningnummer (...) op naam van R. R..

- Gezien het feit dat V. M. niet over zijn eigen bankkaart kon beschikken was hij financieel volledig afhankelijk van R. R.. Hij kon niet zelf een woning huren of voor zijn eigen onderhoud instaan.

V. M. dient bijgevolg beschouwd te worden als werknemer van R. R.. Hij diende dan ook ten laatste op het ogenblik dat hij zijn prestaties aanvatte dimona gemeld te zijn. Betrokkene was niet dimona gemeld.

(...)

2. V. M. werd in Slovakije gerekruteerd om in België te komen werken voor R. R., die geld stuurde naar een compagnon in Slovakije om een ticket te kopen voor de reis met Eurolines. V. M. diende eenmaal in België te werken voor R. R. zonder op de hoogte te zijn van zijn statuut. Betrokkene was een gemakkelijk slachtoffer, namelijk:

- Hij was dakloos in Slovakije.

- Hij kende de wetgeving in België en de geldende lonen niet en diende hiervoor volledig te vertrouwen op R. R..

Door deze onwetendheid kon R. R. de gelden bedoeld voor V. M. gemakkelijk zelf innen en slechts wat zakgeld uitbetalen voor het werk dat geleverd werd. De ene maand kreeg V. M. 100 €, een andere maand 30 € en sommige maanden niets.

- Door het feit dat V. M. financieel volledig afhankelijk was van R. R. kon hij zelf geen woning huren of voor zijn eigen onderhoud instaan.

- Uit het verslag van de deskundige die aangesteld werd door het Arbeidsauditoraat, blijkt tevens dat V. M. zeer beïnvloedbaar en kwetsbaar is.

Uit het ganse onderzoek blijkt dat V. M. economisch werd uitgebuit door R. R. door hem te werk te stellen in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

(...)"

15. Aan het dossier werd tevens kopie van het proces-verbaal GE.18.LA.084397/2017 gevoegd. Dit betreft een klacht op 13.11.2017 door de beklagde tegen V. M. inzake diefstallen die deze zou gepleegd hebben toen hij bij de beklagde inwoonde.

16. Op 15.02.2018 werd vervolgens een huiszoeking uitgevoerd in de woning van de beklagde aan (...) te (...) waarbij geen aanwijzingen worden gevonden dat er naast de beklagde en zijn familie nog andere personen zouden verblijven op dit adres.

17. Op 15.02.2018 werd vervolgens tevens een huiszoeking uitgevoerd in de woningen aan de (...) en

(...) te (...) bij de familie V.-V. die in het dossier eveneens werden vernoemd inzake mogelijke feiten van uitbuiting bij de bedeling van kranten en folders van D. M. en L..

18. Bij schrijven d.d. 06.03.2019 liet de arbeidsauditeur weten aan de VZW PAYOKE dat zij V. M. in dit stadium beschouwden als een slachtoffer van mensenhandel cfr. art. 433 quinquies Sw.

Beoordeling

M.b.t de tenlastelegging A

19. Gelet op de gegevens van het dossier, zoals uiteengezet in de desbetreffende processen-verbaal, zoals hierboven samengevat, acht de rechtbank het bewezen dat V. M. wel degelijk tijdens de in de dagvaarding vermelde periode arbeid verrichtte voor rekening van de beklaagde en dus uiterlijk op het tijdstip van het aanvatten van zijn prestaties had moeten worden gemeld bij DIMONA, hetgeen niet het geval was.

De bewering van de beklaagde dat V. M. voor eigen rekening werkte, is volkomen ongeloofwaardig. Uit het onderzoek blijkt dat V. M. voor zijn tewerkstelling volledig afhankelijk was van R. R. en onder diens gezag werkte. De rechtbank verwijst onder meer naar het volgende:

- Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de beklaagde V. M. wel degelijk actief rekruteerde om naar België te komen. De verklaring van V. M. dat hij in Slowakije werd aangesproken door een zekere P. S. in verband met mogelijk werk in België en dat hij via deze P. S. telefonisch in contact kwam met R. R. die via W. U. geld overmaakte naar P. S. om een ticket te kopen voor V. M. wordt immers integraal gestaafd door het bankonderzoek. De verklaring van de beklaagde gaande het onderzoek dat hij P. S. zelfs niet kende, is dan ook volkomen ongeloofwaardig. Waar de beklaagde dus gaande het onderzoek voorhield dat hij P. S. helemaal niet kende, worden in conclusie plots de transfers naar hem erkend, doch wordt voorgehouden dat dit onder zijn naam zou gedaan zijn als vriendendienst voor de broer van P. S.. Deze uitleg, jaren na de feiten, is naar het oordeel van de rechtbank geenszins aannemelijk en ook niet van aard om de aanvankelijke leugens waarbij de transfer werd ontkend en werd voorgehouden dat men P. S. zelfs niet kende, teniet te doen.

- De garage, waar de reclamebladen geplooid werden, werd gehuurd door R. R..

- V. M. beschikte niet over een eigen wagen. Hij kon bijgevolg onmogelijk de rondes die hem toebedeeld werden onafhankelijk van R. R. uitvoeren.

- Pas vanaf 06.06.2016 werd het rekeningnummer (...) op naam van V. M. doorgegeven aan de Distributiemaatschappij. De facturen tot en met mei 2016 werden bijgevolg betaald op het rekeningnummer (...) op naam van R. R.. De stelling van de beklaagde in conclusie dat dit een rekening zou zijn op naam van B. P., is volkomen onjuist. Deze rekening stond wel degelijk op naam van de beklaagde (zie stuk 200 strafdossier). Waar er nadien weliswaar op een rekening op naam van V. M. werd betaald, blijkt uit de gegevens van het dossier, dat zijn verklaring dat de beklaagde zijn bankkaart bijhield en dus de facto het beheer over die rekening had, geloofwaardig is. De rechtbank verwijst onder meer naar het bankonderzoek waaruit naar voor komt dat er verschillende geldafhalingen zijn die niet door V. M. verricht werden.

- Uit de gegevens van het dossier blijkt dat V. M. onder het gezag van R. R. diende te werken.

V. M. dient bijgevolg beschouwd te worden als werknemer van R. R.. Hij diende dan ook ten laatste op het ogenblik dat hij zijn prestaties aanvatte dimona gemeld te zijn. Betrokkene was niet dimona gemeld.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de tenlastelegging A dan ook bewezen. Deze is toe te rekenen aan de beklaagde in zijn hoedanigheid van werkgever.

M.b.t de tenlastelegging B

De beklaagde wordt onder de tenlastelegging vervolgd wegens feiten van mensenhandel door economische uitbuiting van V. M. met de verzwarende omstandigheden dat er misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van het slachtoffer en dat er een gewoonte werd gemaakt van de betrokken activiteit.

Opdat er sprake zou zijn van strafbare feiten van mensenhandel in de context van sociale fraude, vereist de wet overeenkomstig artikel 433 quinquies, §1, 3° Strafwetboek dat sprake is van de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid waarbij zijn toestemming van geen belang is.

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 8 oktober 2014 beslist dat bij ontstentenis van een wettelijke definitie of van uitleg in de voorbereidende werkzaamheden, de term werving in zijn normale betekenis dient te worden begrepen. Die houdt niet in dat de aangeworven persoon daartoe moet worden aangezocht. De werving van een persoon met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, is alleen strafbaar als de vervolgte persoon heeft gehandeld met als doel het slachtoffer aan het werk te zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. (cfr. Cass. AR P.14.0955.F 8 oktober 2014, www.cass.be)

20. Gelet op de gegevens van het dossier, zoals uiteengezet in de desbetreffende processen-verbaal, zoals hierboven samengevat, acht de rechtbank de tenlastelegging B, alsook de verzwarende omstandigheid, eveneens bewezen. De rechtbank verwijst onder meer naar het volgende:

- Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de beklaagde V. M. wel degelijk actief rekruteerde om naar België te komen. De verklaring van V. M. dat hij in Slowakije werd aangesproken door een zekere P. S. in verband met mogelijk werk in België en dat hij via deze P. S. telefonisch in contact kwam met R. R. die via W. U. geld overmaakte naar P. S. om een ticket te kopen voor V. M. wordt immers integraal gestaafd door het bankonderzoek dat een transfer van 200 euro naar P. S. door de beklaagde aantoonde. De verklaring van de beklaagde gaande het onderzoek dat hij P. S. zelfs niet kende, is dan ook volkomen ongeloofwaardig. Waar de beklaagde dus gaande het onderzoek voorhield dat hij P. S. helemaal niet kende, worden in conclusie plots de transfers naar hem erkend,

doch wordt voorgehouden dat dit onder zijn naam zou gedaan zijn als vriendendienst voor de broer van P. S.. Deze uitleg, jaren na de feiten, is naar het oordeel van de rechtbank geenszins aannemelijk en ook niet van aard om de aanvankelijke leugens waarbij de transfer werd ontkend en werd voorgehouden dat men P. S. zelfs niet kende, teniet te doen.µ

- De rechtbank heeft geen enkele reden om te twijfelen aan het relaas van V. M. omtrent de mensonwaardige toestand waarin hij diende te verblijven bij de beklaagde en aan het werk werd gezet door de beklaagde voor een aalmoes. Dit wordt immers bevestigd door de geschreven verklaring van het koppel dat hem aantrof aan de Lidl te Destelbergen. Ook de verklaring van VA. Ma. die de beklaagde in (...) ooit voorzag van drinken en water om zich te wassen, ondersteunt dit gegeven.

- Dat de beklaagde de Slovaakse identiteitskaart van V. M. bijhield, zoals verklaard door V. M., blijkt eveneens uit de gegevens van het dossier nu de beklaagde zelf aangaf dat hij die in de wagen bewaarde. Dat dit om praktische redenen zou geweest zijn, zoals verklaard door de beklaagde, is volkomen ongeloofwaardig. Uit de geschreven verklaring van het koppel dat hem aantrof aan de Lidl te Destelbergen en nadien met hem naar D. F. reed, blijkt overigens ook dat de beklaagde de papieren van V. M. bijhield. Uit die verklaring blijkt immers dat de beklaagde aldaar toekwam met de papieren van V. M. waarna deze verregaand werd geïntimideerd om mee te gaan, hetgeen hij uiteindelijk ook deed.

- Uit de gegevens van het dossier blijkt dat V. M. volledig afhankelijk was van de willekeur van de beklaagde inzake betaling van een loon. In totaal betaalde de Distributiemaatschappij immers volgens de facturatie 17 810,09 € uit op naam van V. M., waarvan 8713,19 € op de rekening die op naam stond van R. R.. Op de rekening van V. M. werd in totaal 9096,90 € gestort. De rechtbank acht het evenwel bewezen dat V. M. niet zelf over zijn bankkaart kon beschikken en dat hij deze samen met de pincode diende af te geven aan R. R., zoals verklaard. Het feit dat V. M. zelf zijn bankkaart niet in bezit had, wordt bevestigd in zowel het aanmeldingsgesprek bij Payoke, de getuigenis van het koppel dat V. M. al bedelend aantrof, de verklaring van V. M. zelf en de verklaring afgeleverd door de begeleiding van Payoke d.d. 02.03. 2018. Uit de bevraging van de bankverrichtingen op het rekeningnummer BE (...) blijkt dat er op 02.12.2016: 400 € werd opgevraagd aan een bancontact te Oosteeklo. Op dat ogenblik werkte V. M. niet meer voor R. R.. Hij kon dus ook niet meer tijdens de bedeling van de reclamefolders geld afhalen in Oosteeklo vermits hij zelf geen auto of rijbewijs had. Het is dan ook ongeloofwaardig dat hij met het openbaar vervoer naar Oosteeklo reed om geld af te halen terwijl hij dit ook in Gent kon doen. Ook op 16.12.2016 werd 895 € opgevraagd aan een bancontact te Gent - Sint Pieters; op 30.12.2016: 700 € aan een bancontact te Mariakerke en op 13.01.2018 550 € aan een bancontact te Mariakerke. Op deze data verbleef V. M. echter reeds in de opvang bij Payoke te Antwerpen. Het is ook hier ongeloofwaardig dat hij speciaal van Antwerpen naar Gent of Mariakerke zou gaan om geld af te halen, terwijl hij dit perfect kon doen in Antwerpen.

- De gehanteerde werkwijze door de beklaagde om geld van de Belgische Distributiemaatschappij, bestemd voor iemand anders, op zijn eigen rekening te laten terechtkomen, blijkt ook voordien al te zijn toepast door de beklaagde. Dit blijkt uit het dossier GE.069.12.011484.15 dat werd gevoegd ter info. De beklaagde verklaarde toen onder meer dat hij voor ene Bl. Pe. werkte. Hij had die naar eigen zeggen voorgesteld aan de Belgische Distributiemaatschappij waar die een contract kreeg. Bl. Pe. zou hem echter gevraagd hebben om de betaling op de rekening van de beklaagde te laten

gebeuren omdat hij zelf nog geen rekening had.

- Dat er misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van V. M. acht de rechtbank eveneens bewezen. Hij was dakloos in Slovakije, kende de wetgeving in België en de geldende lonen niet en diende hiervoor volledig te vertrouwen op R. R. waardoor deze hem met een aalmoes kon betalen en V. M. die zelfs zijn eigen bankkaart niet kreeg, volledig afhankelijk was van de beklaagde en zelfs geen woning kon huren of voor zijn eigen onderhoud instaan. Uit het verslag van deskundige geneesheer L. J.-L. die aangesteld werd door het arbeidsauditoraat, blijkt tevens dat V. M. zeer beïnvloedbaar en kwetsbaar is.

- Gelet op de duur van de feiten staat het tevens vast dat er een gewoonte werd gemaakt van de betrokken activiteit door de beklaagde.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de tenlastelegging B, alsook de verzwarende omstandigheden, dan ook bewezen.

Geen van de argumenten, aangehaald in conclusies voor de beklaagde, zijn van aard om afbreuk te doen aan hetgeen hierboven werd uiteengezet.

Straf

21. De bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A en B, alsook de verzwarende omstandigheden, zijn voor R. R. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, de zwaarste.

22. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, als de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden van de beklaagde.

23. De beklaagde pleegde zeer ernstige feiten. Hij profiteerde van de kwetsbare toestand van V. M. om deze economisch uit te buiten en tewerk te stellen in menonwaardige omstandigheden en dit uit louter winstbejag. Dergelijke feiten zijn vanzelfsprekend uitermate traumatisch voor het slachtoffer en getuigen van een antisociale ingesteldheid en absoluut gebrek aan normbesef.

De beklaagde beschikt niet meer over een gunstig strafrechtelijk verleden, zij het dat de laatste veroordeling reeds van enige tijd terug dateert.

De hierna bepaalde gevangenisstraf met uitstel en geldboete, deels met uitstel van tenuitvoerlegging, vormen een passende bestraffing gelet op de bovenstaande overwegingen. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

24. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 53,58 euro.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

M.b.t. de vordering van V. M.

25. De bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging B in hoofde van de beklagde staan in oorzakelijk verband met de schade van deze burgerlijke partij. De beklagde is dan ook gehouden tot volledige schadevergoeding.

De stelling van de beklagde dat de vordering als onontvankelijk zou moeten worden afgewezen omdat hij niet wordt vervolgd voor niet-correcte betaling van loon, kan niet worden gevolgd. De strafrechter kan inderdaad slechts schadevergoeding aan een burgerlijke partij toekennen, in zoverre de door die partij ingestelde rechtsvordering strekt tot vergoeding van de door de bewezen verklaarde misdrijven veroorzaakte schade. Onder de tenlastelegging B wordt de beklagde echter vervolgd en veroordeeld voor mensenhandel met als doel het verrichten van werk of verlenen van diensten. De schade die de burgerlijke partij leed door het niet uitbetaald krijgen van een correct loon voor dit werk of diensten is dan ook vergoedbaar op basis van deze tenlastelegging.

26. De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 37 640,00 euro samengesteld als volgt :

- Administratiekosten 100,00 euro
- Niet betaalde lonen 27 540,00 euro
- Moreel schade: psychisch 10 000,00 euro

meer de compensatoire intresten vanaf 23.03.2016 en meer de moratoire intresten vanaf datum vonnis tot de volledige betaling.

27. Het gevorderde bedrag van 100 euro, meer de vergoedende intresten sedert de gemiddelde datum van 23.03.2016 tot heden en vanaf heden meer de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet tot de dag der algehele betaling, inzake administratiekosten is naar het oordeel van de rechtbank correct begroot en kan integraal worden toegekend.

28. De burgerlijke partij vordert met betrekking tot het gederfde loon een bedrag van 27.540,00 euro dat wordt berekend aan de hand van een tewerkstelling van 45 uren per week gedurende 65

weken aan een loon van 9,50 euro. Dat de burgerlijke partij in de onder de tenlastelegging B weerhouden periode arbeid leverde in dienst van de beklagde staat vast. De rechtbank stelt echter vast dat uit de gegevens van het dossier, het aantal uren dat de burgerlijke partij exact zou gewerkt hebben voor de beklagde, niet met zekerheid vast te stellen is. De bewering dat dit 45 uren per week gedurende 65 weken zou zijn is dan ook een eenzijdige bewering van de burgerlijke partij waarvoor geen materieel bewijs voorligt.

In die omstandigheden kan de rechtbank de schade in gevolge het loonverlies, voortvloeiend uit de bewezen verklaarde tenlastelegging B, dan ook enkel naar billijkheid forfaitair begroten.

Rekening gehouden met de gegevens van het dossier, waaronder het feit dat de burgerlijke partij naar eigen zeggen reeds 1.530 euro ontving, begroot de rechtbank de door de burgerlijke partij geleden loonschade naar billijkheid op een bedrag van 20.000 euro, meer de vergoedende intresten sedert de gemiddelde datum van 23.03.2016 tot heden en vanaf heden meer de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet tot de dag der algehele betaling.

29. Daarnaast vordert de burgerlijke partij tevens een morele schadevergoeding van 10.000 euro.

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen. De morele schade is echter niet voor precieze begroting vatbaar. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat het slachtoffer werd toegebracht.

De rechtbank dient daarbij rekening te houden enerzijds met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend ter vergoeding van dat leed en anderzijds met bijzondere omstandigheden die bij de begroting van deze schade in aanmerking moeten worden genomen.

De rechtbank is van oordeel dat in deze zaak een morele schadevergoeding van 3.000 euro, meer de vergoedende intrest vanaf de gemiddelde datum van 23.03.2016 tot heden en vanaf heden meer de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet tot de dag der algehele betaling, passend en billijk is.

30. Samengevat, kent de rechtbank een vergoeding van 23.100 euro, meer de vergoedende intresten sedert de gemiddelde datum van 23.03.2016 tot heden en vanaf heden meer de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet tot de dag der algehele betaling, toe.

31. Rekening gehouden met de toegekende bedragen wordt een rechtsplegingsvergoeding van 2.400 euro toegekend.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 162, 162bis, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195, 227 Wetboek van Strafvordering;
art. 101, 103, 181 van het Sociaal Strafwetboek;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 65, 79, 80, 100, 433quinquies, 433septies Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
art.1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 155, 1022 Gerechtelijk Wetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **R. R., V. M.**,

Voorafgaandelijk

Verklaart het verzoek tot heropening van de debatten ontvankelijk, doch **ongegron**d.

Verbetert de dagvaarding als volgt:

"M. V. (RR (...))
geboren te (...) (Slovakije) op (...) wonende te (...)
van Slowaakse nationaliteit
(...)"

Op strafgebied

Ten aanzien van R. R., beklagde

Veroordeelt **R. R.** voor de tenlasteleggingen A en B, alsook de verzwarende omstandigheden, vermengd:

tot een **gevangenisstraf** van **18 maanden** en tot een **geldboete** van **12.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR**, verhoogd met 50 opdecimen. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van 5 jaren wat betreft deze **gevangenisstraf**.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van 3 jaren wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van **3.999,96 EUR**, zijnde **666,66 EUR** verhoogd met 50 opdecimen.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt **R. R.** voor een termijn van **5 jaar ontzet** uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of atterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent onder nr. **2018000146**.

Veroordeelt **R. R.** tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 544,40 EUR.

Op burgerlijk gebied

Ten aanzien van V. M., burgerlijke partij

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **23.100,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 23 maart 2016 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding van 2.400,00 EUR**.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **15 januari 2020** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G29:

- Peter Coppens, voorzitter

in aanwezigheid van een magistraat ,van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier M. D..